

עלון מס' 117

שיחות הרצי"ה זצ"ל

פרשת בשלח

'הכנות' למתן התורה

בברכת 'אמת ואמונה' שלאחר 'קריאת שמע' מגיעים לתוכן העצום של "ויוצא את עמו ישראל מתוכם לחירות עולם". כאן מתגלה האמת הגדולה של "עבדי הם – ולא עבדים לעבדים" (בבא מציעא י, א)

כאן - מתגלה 'מהלך' החיים הפנימי של האדם ושל העם'... 'במכתב האלהים הם הם מפענחים גם את אשר על לוחות לבבו, ובתוך חדרי נפשו' [של העם] (לנתיבות ישראל א עמוד קנא)

אחרי השכלול הגדול של קריעת ים סוף – מתגלה בכל תוקפה החירות האמיתית של תורה - היא **עבדות ד'**. המתגלה **בהדרגה** בחלק השני של פרשתנו כהכנה למתן תורה.

בחנייה במרה נאמר: "שם – שם לו חוק ומשפט" (שמות טו, כה) ובלשון חז"ל: " עשר מצוות נצטוו ישראל במרה" (סנהדרין דף נו, ב).

אנו נפגשים כאן – באיזה '**ניצוץ של תורה**' עוד לפני מתן תורה – במצוות השבת. (שמות טז, ח) וכן כותב רבי יהודה הלוי בספר "הכוזרי" (מאמר שני, כ)

זאת – ההכנה היסודית והתמציתית ל"ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם" (שמות פרק כא, א)

בפרשתנו מופיע **כלל העניין** של ישראל ואורייתא, ומתוך כך **פרטיה ודקדוקיה** של תורה.

על פי 'שיחות הרב צבי יהודה' פרשת בשלח א 9 תשכ"ז עמ' 110 וכן בסדרה ב 3 תשל"ד עמ' 156-157 להר"ש אבינר הי"ו

וכן ב"מאורות הרצי"ה" (פרשת בשלח תשכ"א עמ' קפד) להרב הושע רבינוביץ הי"ו